

opsatte at tage Slesvig i Pant, skulde Sagen blive forelagt Rigsraadet til Beslutning. Der til have de tydste Stormagter imidlertid svaret Nei, og derved beviist, at Forsatningens Ophevelse ikke tilfredsstiller dem; thi de maa vide ligesaa godt som vi, at efter som der ikke endnu er foretaget Valg til Rigsraadet, er 6 Uger den korteste Frist, inden hvilken det kan komme til at afgive sin Mening. Naar altsaa Tydskland ikke vil indrømme den absolut nødvendige Tid, for at Forsatningen muligen paa lovlig Maade kunde tages tilbage, saa ligger deri Beviist for, at det vil have Slesvig i Pant, uden Hensyn til, om den staaer eller falder, og man kan altsaa ikke opstille som to Ting, der gjensidigt kunde udelukke hinanden, Slesvigs Spanttagen eller Forsatningens Ophevelse. — Inden jeg slutter, ønsker jeg endnu engang at gjøre gjældende, at Regjeringen ikke ved denne Adresse kan siges at være bunden, men at der er givet den al mulig Frihed. Kun det ene er gjort gjældende, at det danske Riges uafhængige Stilling ligeoverfor Fremmede skal opretholdes, men det er ogsaa Noget, som Befolkningen absolut maa forlange, og naar iøvrigt Alt med Hensyn til Veie og Midler gives Regjeringen frit, kan Ingen sige, at den her bliver bunden. Naar man paa det Sted, der er betegnet i Endringsforslaget, Nr. 6 lod Ordene: „i Monarkiet“ gaae ud, vilde man jo, da det er den ærede Forslagsstillers Mening, at det danske Rige er det Samme som det danske Monarki, forlange, at dette skulde sikres en af Fremmede uafhængig Stilling, men det kan Rigsdagen ikke ville forlange, thi det er en umulig Ting. Det ærede Medlem sagde paa et andet Sted, at man ikke skal forlange Andet, end hvad man kan opnaae, men det kan dog ikke nægtes, at han ved at forlange, at man i en Forsatningsforbindelse med Holsteen skulde kunne opnaae en uafhængig Stilling ligeoverfor Ublandet, opstiller en Fordring, som er lige modsat den, at man ikke skal forlange Andet, end hvad man kan faae Anerkjendelse for. — Naar man dernæst i Slutningen af samme Stykke vilde forandre Ordene: „mellem Slesvig og Kongeriget“ til: „mellem Landsdelene“, vilde det dermed være udtalt, som vor Overbeviisning, at en Samvirken af folke-

kaarne Mænd skulde finde Sted mellem Landsdelene, altsaa deri indbefattet Holsteen, men jeg troer ikke, at Mange kunne være med at udtale dette som deres inderlige Overbeviisning. Med Hensyn til det ærede Medlems tredie Forslag, at Ordene i sidste Stykke: „der maa fuldføres, om Danmark skal bestaae“ skulle udgaae, skal jeg bemærke, at disse Ord ikke i Adresseuskiftet ere satte med saa feed Skrift, at det kunde berettigede det ærede Medlem til at udtale dem saa tykt, som han gjorde; de ere satte paa samme Maade som de andre Ord i Adressen, kun at der er lagt en lille Vægt paa Ordet: „maa“. Naar et Land, et Folk ikke har nogen uafhængig Stilling overfor Fremmede, kan dette Land, dette Folk da siges at bestaae? Her menes naturligtvis, hvad Enhver vil indsee, bestaae som Folk, thi Landet for-gaaer ikke, Befolkningen vilde leve ligesuldt, den døer ikke ud paa eengang, men det, der gjør, at et Folk kan siges at bestaae, det er, at det har en selvstændig Stilling ligeoverfor Fremmede, og naar det ikke har det, er det ikke noget selvstændigt Folk og kan ikke siges at bestaae. Der vilde være et Land og en Befolkning, men ikke et saadant Folk, som her er Tale om, og det er derfor en Selvsølg, at disse Ord maae blive staaende i Adressen. Det var ikke en Selvsølg, at de skulde staae der, naar de ikke havde staaet der iforveien, men jeg kan ikke see, at der er nogensomhelst Grund til at slette dem ud, da de engang staae der. Man kan ikke sige, at man derved foreskriver Borherre Noget, thi man kunde da sige det Samme om enhver anden Udtalelse i Adressen, som f. Ex. den, at vi haabe, at Hs. Majestæt skal leve og herske i mange Aar i god Forstaaelse med sit Folk; men Enhver veed jo, at det er ikke Meningen. Jeg skal saaledes til-lade mig bestemt at fraraade Bedtagelsen af de her omtalte Endringsforslag.

Wille: Det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 3, har ikke været saa heldigt at finde, nogen Understøttelse udenfor de Medlemmer, der have stillet det, og der er for nhlig givet en Dplysning om den Skæbne, som kan vente det, idet den sidste ærede Taler har sagt, at den ærede Rigsdagsmand for